11.06.2016 г. / 17:25:01

Вяра

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА - II



Цитат от статията:

"За да схванем сериозността на разглеждания проблем, ще покажем само някои очевидни последици от наложената анатема. Нека да си припомним част от решението на Светия Православен Събор от **август 1872 г.** : **„... ДА СЕ ОСЪДИ... ВЪВЕЖДАНЕТО НА НАРОДОПЛЕМЕННАТА РАЗЛИКА ОТ НЕЧЕСТИВИ И НИЗВЕРГНАТИ АРХИЕРЕИ, ПОКРОВИТЕЛИ И ПРЕДВОДИТЕЛИ НА БЪЛГАРСКАТА БУНА, И КОЕТО КАТО РАЗКОЛ НИЕ ПРЕДАВАМЕ НА ВЕЧНА АНАТЕМА... БИЛО ЕДНО ЛИЦЕ, БИЛО ГРАДОВЕ, ИЛИ СЕЛА, КОИТО СЛЕДВАТ СЛЕД ТАЗИ ЕРЕС НА ПЛЕМЕННОСТ, НИЕ ТАКИВА ГИ ПРОВЪЗГЛАСЯВАМЕ КАТО ОТЦЕПЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, ТОЕСТ СХИЗМАТИЦИ...“.**

Какво се случва веднага след ОТПАДАНЕТО ОТ БОГА на голяма част от многострадалния ни народ всички знаем. Лекомисленото отстъпничество на православните християни от единствената спасителна Истина (Йоан 14:6) вдига от тях охранителната Божия благодат (Лук. 24:49; Деян. 2:2-4; Дан. 12:7), **развързва силата на дявола над тях** (Откр. 20:3) **и дава възможност на мрачните духове от преизподнята да изпълнят поднебесното пространство с присъствието си.**

Българите стават играчка в ръцете на сатана и неговите демони и се превръщат в поредните кукли в техния световен театър. Започват предателства, арести и присъди, довели до едно преждевременно, неорганизирано, ограничено по територия и численост въстание *(за разлика от добре организираните, масови и сплотени действия на осъществените преди това от православните сърби и гърци освободителни борби).* След велия априлски бунт върху българите се изсипват нечувани масови кланета, изнасилвания, мъчения, погроми, грабежи, палежи, изселвания, арести и заточения. Показателни са случаи като в Батак, където част схизматиците „свещеници“ първи побягват и оставят паството си в ръцете на разярения башибозук, докато в същото време в Брацигово останалия верен на Христа и на своя законен Патриарх, Православен свещеник Иван излиза пред турците с едно гърне розово масло подарък и им казва, че ако ще колят да започват с него – какво се случва знаете ли?! – по великата Божия промисъл войската пощадява града.

Обаче не такава е съдбата на изпадналия в ерес наш народ. Въпреки, че успешно на помощ му се притича Православна Русия, в хода на Освободителната война се

случват обрати довели до нови масови зверства като Старозагорския геноцид. Но и с това не се свършва – докоснала се за малко до бленуваното освобождение и обединение, благодарение на по – голямата си Православна сестра, България веднага бива разкъсана и в не малка част отново хвърлена в робство от иначе многоуслужливия в борбата с Бога запад. Същия този запад, който обладан от демони зарази и нашия народ и в последствие ще го въвлече в братоубийствени войни с православните си съседи, завършили, въпреки чудесата от героизъм, с нови масови кланета, загубени територии, преселници и национални катастрофи. Въпросния запад в чиито болни талмудически мозъци се зародиха богоборческите, сатанински философии на национал и интернационал социализма *(с неговото урудливо дете – глобализма)*, довели до милиони жертви, стотици хиляди от които наши сънародници (*говорим и за българите избити в бившите СССР и Югославия*).

След отпадането от Бога предателствата, партизанщината, разцепленията и братоубийствата стават като болест за нашия народ. Поколение след поколение проблемите се задълбочават, за да се стигне до комунизма и до пълното отричане от Бога на голяма част от нашето общество, заменило вярата в Спасителя с култ към вождове (*все едно сме някакви диваци*), забравило за Царството Небесно и тръгнало да преследва някакви неосъществими утопии на фантастични земни общества. Съвсем логично еретическата ни „църква“ признава комунистическата богоборческа власт и висшият й клир постепенно бива заменен от откровени антихристи, агенти на службите, които преднамерено въвличат паството и под анатемите

наложени на болшевизма, новостилието и икуменизма. В резултат на това моралният срив продължава да се разраства, за да се достигне до съвременното отчайващо положение на една бавно умираща нация – А ВСИЧКО ЗАПОЧНА ОТ НАЦИОНАЛНИЯ ИДЕАЛ ЗА НЕЗАВИСИМОСТ.Това е измамата и гаврата осъществена от сатана и неговите жидомасонски слуги над нашия многострадален народ."

Следва пълния текст:

И ние според определеното ни по Божията милост... предвъзвестявахме бездната, към която бутат себе си и православния български народ, под вида на родолюбие, и по злощастие нашите думи не се излъгаха, **ЗАЩОТО РЪКАТА, КОЯТО СКРИШОМ ДЕЙСТВУВАШЕ ДО ДНЕС, ЗАПОЧНА ДА ДЕЙСТВА ПО-ЯВНО**... ЗАЩОТО ТЕЗИ, КАТО ОТСТЪПИХА ОТ ОТЕЧЕСКОТО СИ ПРАВОСЛАВИЕ, **СТАНАХА ПАВЛИКЯНИ**! И ЕТО КАК СТАНА ТОВА:.. ДВАМА ИЕРОМОНАСИ,.. РОДОМ БЪЛГАРИ,.. И С НЯКОИ ДРУГИ ДО СТО ДУШИ ПОДОБНО БЪЛГАРИ ХРИСТИЯНИ, НЕПРЕМЕННО **СЪС СПОРАЗУМЕНИЕТО НА СПОМЕНАТИТЕ ОТСТЪПНИЦИ ОТ СЪБОРНАТА ЦЪРКВА, Т. Е. МАКАРИОПОЛСКИЯ И ПРЕЖДЕ ДИРАХИЙСКИЯ**, КАТО ВЗЕХА НЯКОИ ОТ СВЕЩЕНИТЕ ОДЕЖДИ И СЪСЪДИ НА БОЖЕСТВЕНОТО СВЕЩЕНОДЕЙСТВИЕ... **ОТИДОХА ПРИ АРМЕНОКАТОЛИЧЕСКИЯ ЕПИСКОП НА ГАЛАТА**, КОЙТО ГИ ВЪЗПРИЕ В ЕДНА ЦЪРКВИЧКА... ТАМ КАТО СЕ СЪБРАХА И ДРУГИ ЗАПАДНИ СВЕЩЕНИЦИ СЕ ИЗРЕЧЕ ЕДНО ИЗЛОЖЕНИЕ, КОЕТО ИМАШЕ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НА **ОТСТЪПЛЕНИЕТО ИМ ОТ НАШАТА НЕПОРОЧНА ВЯРА** И СЪГЛАСИЯТА, КОИТО НАПРАВИХА ПОМЕЖДУ СИ С РИМСКИЯ ПОНТИФИКАТ... И ТАКА СЕ УЗАКОНИ ТОЗИ ПОЗОР...

А вас всичките благословени в Христос чада подбуждаме и съветваме отечески да стоите утвърдени и непоколебими върху камъка на вярата,.. затъквайки вашите уши към обещанията и развратословията... на такива човеци, които казват и лъжепроповядват, че не са направили никое изменение в Богопредадените догми на нашата непорочна вяра **КАТО СЕ СЪЕДИНИХА С РИМСКИЯ ПАПА**... самото отстъпване на един християнин от православната Източна църква и от духовното послушание към правилните му Пастири е голям смъртен грях. **За това от божествените отци наричат такова църковно отстъпване ДУХОВНО ПРЕЛЮБОДЕЙСТВО**...

Бягайте прочее, възлюбени, от тези коварни развратители на истината, които при другите си беззакония като се правят, че имат искрена ревност към вашето народно преуспяване, сшиват разновидни клевети против Църквата,...

Църквата не е направила различие между гърци, албанци, власи, сърби, българи, араби, арменци и прочие, но подобно прегръща всички вярващи православно в Христос като свои прелюбезни чада,.. като има завинаги в паметта си онова апостолско изречение „.. ***няма ни елин ни иудеин, ни обрязване ни необрязване, ни варварин ни скит, ни роб ни свободник, а всичко и във всичко е Христос***.“ (Кол. 3:9-11)“.

Посланието продължава с оповестяването на петнадесет точки с правата на българите.

Свети Филарет Московски казва за Великия Свети Събор от 1861 г., че законът е бил спазен.

На следващия 26 февруари тържествено във всички църкви в Константинопол се прочита присъдата.

На 2 март българите анатемосват гръцките Епископи и Всесветейшия Патриарх Йоаким II, **нещо безпрецедентно в историята на Православната Църква, напомнящо за Лютер и най – острите сблъсквания по време на Реформацията**. Разколниците вземат и друго още по – зашеметяващо решение – **да основат нечувана до тогава в историята на православието своя българска народна филетистка църква, която признава само основателя на Църквата Иисус Христос и е непринадлежаща към никое друго вероизповедание**. **Явна е приликата с протестантизма.** Към средата на април става очевидно, че Иларион и съмишлениците му губят. Всички са против тях, включително и техните първоначални защитници. Хората ясно си спомнят заповяданото в Светото Писание**: „Страни от еретик, след като го посъветваш веднъж и дваж, знаейки, че такъв човек се е извратил и греши, като сам осъжда себе си.“** (Тит. 3:10-11).

Много е важна позицията на свети Филарет Московски, който е съвременник на тези проблеми: - **Той съветва бързо да се търси заместник на Иларион**, с цел да се постигне компромис.

Но тези които стоят зад отстъплението не искат компромис. Униатите са в своя апогей и Цанков тържествува, защото делегацията му в Рим **получава благословията на папа Пий IX**.

След като ръководителите на бунта в Христовата Църква са осъдени справедливо на заточение, те се обръщат към везира, обяснявайки му за „произвола“ на Константинополския Патриарх. **Свети Филарет Московски се учудва на абсурда как християните се оплакват на мохамедани от християнското си началство**. Ето какво пише още православният светия: „**Да молят от Портата сами да**

учредят своя народна независима йерархия, това показва, че българите, макар вече достатъчно да са имали време да обмислят своето дело, но все още имат упорно желание, а не са придобили и понятие. Да учредят нова независима йерархия може само с благословението на законно съществуващата йерархия."

В своя телеграма от 12 ноември 1868г. до Руския Синод посланикът в Константинопол граф Игнатиев казва: **„Ние не можем да приемем да се основе български синод в Цариград, нито да влезем в общение с една българска автокефална църква**...". Същото е твърдял и Руския Синод със **свети Инокентий митрополит Московски**, в своето писмено мнение от 19 април 1869 г. изпратено до Вселенския Патриарх: „Без съгласието на негово всесветейшество и против неговата воля българите не са в право да вземат или да отнемат от него това, до което се домогват, а толкова повече не са в право съвършено да се откажат от своето църковно подчинение на върховния Архипастир като самоволно се откъснат от него. Това би било вече разкол и българите по църковните правила неизбежно биха били признати за разколници".

Въпреки мнението на цялата Православна Църква нашите филетисти, с **помоща на мохамеданската власт** учредяват през 1870 г. антиканоничната и незаконна Българска екзархия, **създадена със султански ферман, тоест с намесата на антихристиянска светска власт**. Ясно е каква политика следват турците – разделяй и владей.

След злополучната богоявленска акция от 6 януари 1872 г., **Иларион Макариополски се поставя под анатема**. Руският посланик граф Игнатиев гледал на богоявленската самочинна служба като дело на русофоба Стоян Чомаков, **извършено с участието на английската дипломация**, **с оглед да се**

провалят неговите и на новия Константинополски Патриарх Антим VI помирителни усилия.

Поучителни са словата на Патриарха, в неговото Окръжно Послание от 27 април 1872 г.: „.. това възникнало в недрата на църквата въстание и всичките произлезли оттука беззакония… произтичат от гибелното и противоевангелско начало на етнофилетизма… това ненавистно начало ясно противоречи на учението на нашия Господ Иисус Христос, **унищожава основните принципи на християнската любов**, върху които се утвърждава светото Евангелие, и събаря самите основи на християнската религия, защото **учението на нашия Господ е отменило всякакво различие на народа и племето и е обединило всички народи, давайки им една обща майка – Светата Църква,.. И ЕДНО ОБЩО ОТЕЧЕСТВО – НЕБЕСНИЯ ЙЕРУСАЛИМ**, защото „.. ***няма ни елин ни иудеин, ни обрязване ни необрязване, ни варварин ни скит, ни роб ни свободник, а всичко и във всичко е Христос***.“ (Кол. 3:9-11). Против това наистина божествено учение… въстава гибелното начало на филетизма и на националните различия,.. което, разбира се, със съдействието на доброненавистника (*т.е. дявола – б.а.*), прониквайки преди няколко години в понятието на известна част от българския народ, породи в нея противоевангелска мисъл за национално-племенно различие… Техните старания и действия в продължение на почти 15 години, **РАЗНООБРАЗНИ ПРЕТЕНЦИИ ПРОТИВ ТЯХНАТА МАЙКА – ЦЪРКВА, НА МНОГО МЕСТА НЕЗАКОННИ И АНТИКАНОНИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОТСТЪПВАНЕТО ИМ НА ИЗКЛЮЧИТЕЛНИ ПРИВИЛЕГИИ И ДРУГИ ДЕЙСТВИЯ,.. БЯХА И СЕГА СА НАСОЧЕНИ,.. КЪМ УЧРЕЖДАВАНЕТО НА СОБСТВЕНА НАЦИОНАЛНА ЦЪРКВА, КОЕТО НИКОГА НЕ Е БИЛО И ЧУТО В ХРИСТИЯНСКИЯ СВЯТ**.“

Думите на свети апостол Павел: „**Защото всички сте синове Божии чрез вярата в Христа Иисуса**; всички, които в Христа се кръстихте, в Христа се облякохте. **Няма вече иудеин, ни елин**; няма роб, ни свободник; няма мъжки пол, ни женски; защото всички вие едно сте в Христа Иисуса“ (Гал. 3:26-28), означават, че **нашият Господ Иисус Христос е отменил различието на племената** и на народите и християните не трябва да се различават по своите народности. Също, че **всичките вярващи в Господ съставляват едно неразделно Христово тяло, една Църква** и те не трябва да съставят свои отделни национални църкви.

Низвергнатите български архиереи самочинно избират за „Екзарх“ Антим I Видинския Митрополит Антим, а на 11 май 1872 г. той ги провъзгласява уж за невинни и развързани от правилното църковно низвергване и **бива самочинно провъзгласена независимостта на Българската църква (*„независимост“ от Единната Свята Църква. Тоест бива официално извършен сатанинския акт на отделяне от Тялото Христово на част от нашия народ*).**

На 15 май Синодът на Константинополския Патриарх низвергва самопровъзгласения „Екзарх“ Антим, а отлъчения вече Иларион бива предаден на вечна анатема.

През август 1872 г. в Константинополския Патриаршески храм „Свети великомъченик Георги“ се свиква Свят Велик Всеправославен Събор на който присъстват представители на Константинополския Патриархат, Александрийския Патриарх Софроний IV, Антиохийския Патриарх Иеротей, Йерусалимския Патриарх Кирилл II и Кипърския Архиепископ Софроний.

Ето и решението на Светият Събор: „.. **ДА СЕ ОСЪДИ** СЪГЛАСНО С БОЖЕСТВЕНИТЕ И СВЕЩЕНИ ПРАВИЛА НА НАШАТА СВЕТА ПРАВОСЛАВНА СЪБОРНА ЦЪРКВА **ОНОВА, КОЕТО ЗА ПЪРВИ ПЪТ СЕ ЧУВА В ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА**, И Е СЪВСЕМ СТРАННО, ТОЕСТ **ВЪВЕЖДАНЕТО НА НАРОДОПЛЕМЕННАТА РАЗЛИКА ОТ НЕЧЕСТИВИ И НИЗВЕРГНАТИ АРХИЕРЕИ**, ПОКРОВИТЕЛИ И ПРЕДВОДИТЕЛИ НА БЪЛГАРСКАТА БУНА, И **КОЕТО КАТО РАЗКОЛ НИЕ ПРЕДАВАМЕ НА ВЕЧНА АНАТЕМА**. ВПРОЧЕМ И НИЗВЕРГНАТИТЕ И ОТЛЪЧЕНИ БИВШИ ЕДНО ВРЕМЕ АРХИЕРЕИ, **ЗАЕДНО С ОНЕЗИ ОТ БЪЛГАРИТЕ БИЛО ЕДНО ЛИЦЕ, БИЛО ГРАДОВЕ, ИЛИ СЕЛА, КОИТО СЛЕДВАТ СЛЕД ТАЗИ ЕРЕС НА ПЛЕМЕННОСТ, НИЕ ТАКИВА ГИ ПРОВЪЗГЛАСЯВАМЕ КАТО ОТЦЕПЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, ТОЕСТ СХИЗМАТИЦИ ИЛИ КОЕТО Е ВСЕ ЕДНО РАЗКОЛНИЦИ**“.

В работите на подготвителната комисия на Събора пише: „Всички от край време частно учредени християнски църкви бяха поместни и обгръщаха християнското население на един определен град… следователно се титулуваха обикновено от наименованието на града или от наименованието на окръга, а не от народния произход на населенията им.“ След това се казва, че тези църкви се състояха от християни от различни племена и народи, без племенна разлика помежду им, а и сега е така.

Подготвителната комисия пише още: „Но и след тези наложени им църковни и канонически проклятия предводителите на църковната буна и техните единомисленици, вместо да се покаят, тези напротив, за зла чест, постоянствуват в упорството си и в противоканоничните си постъпки и се отцепиха съвсем от Църквата според преждеспоменатото **4-то правило на Антиохийския Събор, като съставиха особена църква и я назоваха народна**

Българска църква… най – после си позволиха да ръкополагат ежедневно архиереи и свещеници,.. с други думи се гаврят с тайнствата *(което продължават да правят и днес техните наследници – б.р.),* те преподават на другите свещенство, КОЕТО ТЕ САМИ ИЗГУБИХА*: „ЗАЩОТО КОЙ, СПОРЕД КАРХИДОНСКИЯ СЪБОР, МОЖЕ ДА ДАДЕ НА ДРУГИГО, КОЕТО ТОЙ НЯМА, И КАК МОЖЕ ДА ВЪРШИ ДУХОВНИТЕ, КОЙТО ИЗГОНИ СВЕТИЯ ДУХ.“*

Великият свети Василий нарича „сборище събранието, съставяно от непокорни презвитери и епископи, и от неразбиращи хора“.

НА ЗАСЕДАНИЕТО ОТ 16 СЕПТЕМВРИ САМАТА СХИЗМА Е ПРОВЪЗГЛАСЕНА ОФИЦИАЛНО И ЕДИНОГЛАСНО СЪС СЪБОРНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ, ПОДПИСАНО ОТ 32 ПРАВОСЛАВНИ ПАТРИАРСИ, АРХИЕПИСКОПИ, МИТРОПОЛИТИ И ПР.

Този акт, според който всички български архипастири с духовенството и миряните са обявени за схизматици, е бил обнародван в пределите на Константинополския Патриархат и по всички автокефални църкви. Света великомъченица Ефимия всехвална е наречена предел (определение) от Отците на IV-тия Вселенски Събор. Схизмата над самообявената българска „Екзархия“ е спусната пред самите нетленни мощи на светицата в Патриаршеския храм „Свети великомъченик Георги“, където се е състоял Светия Велик Събор. Тя се явява отново поборница за православието чрез решението на Събора, прието в деня на паметта й.

В 1872 г. Московски Митрополит е бил **свети Инокентий**. Ръководената от него църква се опитвала да съдейства за

помирение между спорещите. През това време Руският Светейши Синод не приема в каноническо общение българската „църква“. За това след освобождението, останалите в България руснаци построяват свои руски църкви, в които не съслужват с наши схизматици.

Преподобний Климент (Леонтиев) пише: „**Църквата в това е напълно последователна** и не трябва да забравяме нейните уроци, ако ние искаме да бъдем на дело православни, а не **някакви въздушни, фантастически летящи и пърхащи християни, приемайки френската полезна хуманност и немския сантиментализъм за истинско християнство**.“ В писмо изповед до свети Амвросий Оптински той пише: „… **българите**, особено епископите им… **не са прави и канонически, и нравствено, защото който нарушава основните устави на Църквата не по незнание, а умишлено, този не може да бъде нравствено прав**…

Ако ние тогава бихме додразнили гърците до църковния разрив с нас, то биха ли били прави те или не, а разривът на Църквата би бил ужасен по своите последствия и за нас и за тях. А ние бяхме на косъм от това, поради милостта на нашите свободолюбци (*този момент от писмото е особено важен, защото както се разбира двете най – големи поместни православни църкви са били пред разрив заради действията на нашите разколници – а може би именно това е била и целта на „андроските братя“ – б.ред.)…* Истинската Църква ще бъде там където останат трима души. Църквата е вечна, но Русия не е вечна, и лишавайки се от Православието тя ще погине *(**както и стана в последствие, когато на мястото на Святая Рус изникна жидовската сатанинска креатура СССР – б.ред.**)*. **Не силата на Русия е нужна за Църквата; силата на Църквата е необходима**

за Русия;..“.

Със схизмата от 16 септември 1872 г. се изпразва истински православната Търновска Митрополия и до ден днешен вече повече от 130 години тя не е възстановена чрез апостолско приемство.

Управляващият руските приходи в България епископ Серафим (Соболев) осъществява на 27 декември 1922 г. пълно литургийно общение с еретика Маркианополски „епископ“, а по – късно Български „Екзарх“ – Стефан, в руската църква в гр. София, с благословението на Руския Задграничен Синод. Това съслужение е повторено в 1924 г. от Анастасий Кишиневски, по късно първоерарх на Руската Задгранична Църква, при „освещаване“ на събора Александър Невски. С българската схизматична „екзархия“ в пълно литургийно общение последователно влизат съответно Румънската (1922 г.), Полската (1925 г.), Сръбската (1930 г.), а после и Финландската и Грузинската православни църкви. В този период започва и участието на „Екзархията“ в еретическото икуменическо движение.

В 1920 г. Константинополската Патриаршия отпада от православието в ереста на догматическия синкретизъм - икуменизма, а на 22 февруари 1945 г. „снема“ схизмата над филетистите. НО ЕРЕТИЦИ НЕ МОГАТ ДА ВДИГАТ СХИЗМА. През 1968 г. българската „патриаршия“ пада официално и под новостилната схизма. В 1971 г. комунистите избират псевдопатриарха Максим. Така ереста на филетизма става главна предпоставка и за отпадането в проявилите се по – късно догматически ереси на новостилието, икуменизма, старостилния икуменизъм, обновленството, сергианството и до

големите успехи на жидомасонството, революциите и комунизма, модернизма, прогресизма, еманципацията и демокрацията.

Светия Апостол говори: „Възлюбени, не на всеки дух вярвайте, а изпитвайте духовете, дали са от Бога, защото **много лъжепророци се явиха в света**.“ (*1 Иоан. 4:1*). „... сега са се появили вече много антихристи: от това познаваме, че е последно време. **Те излязоха от нас, но те не бяха наши**...“ (*1 Иоан. 2: 18-19*).

За да схванем сериозността на разглеждания проблем, ще покажем само някои очевидни последици от наложената анатема. Нека да си припомним част от решението на Светия Православен Събор от **август 1872 г.** : **„... ДА СЕ ОСЪДИ... ВЪВЕЖДАНЕТО НА НАРОДОПЛЕМЕННАТА РАЗЛИКА ОТ НЕЧЕСТИВИ И НИЗВЕРГНАТИ АРХИЕРЕИ, ПОКРОВИТЕЛИ И ПРЕДВОДИТЕЛИ НА БЪЛГАРСКАТА БУНА, И КОЕТО КАТО РАЗКОЛ НИЕ ПРЕДАВАМЕ НА ВЕЧНА АНАТЕМА... БИЛО ЕДНО ЛИЦЕ, БИЛО ГРАДОВЕ, ИЛИ СЕЛА, КОИТО СЛЕДВАТ СЛЕД ТАЗИ ЕРЕС НА ПЛЕМЕННОСТ, НИЕ ТАКИВА ГИ ПРОВЪЗГЛАСЯВАМЕ КАТО ОТЦЕПЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, ТОЕСТ СХИЗМАТИЦИ...“.**

Какво се случва веднага след ОТПАДАНЕТО ОТ БОГА на голяма част от многострадалния ни народ всички знаем. Лекомисленото отстъпничество на православните християни от единствената спасителна Истина (Йоан 14:6) вдига от тях охранителната Божия благодат (Лук. 24:49; Деян. 2:2-4; Дан. 12:7), **развързва силата на дявола над тях** (Откр. 20:3) **и дава възможност на мрачните духове от преизподнята да изпълнят поднебесното пространство с присъствието си.**

Българите стават играчка в ръцете на сатана и неговите демони и се превръщат в поредните кукли в техния световен театър. Започват предателства, арести и присъди, довели до едно преждевременно, неорганизирано, ограничено по територия и численост въстание *(за разлика от добре организираните, масови и сплотени действия на осъществените преди това от православните сърби и гърци освободителни борби).* След велия априлски бунт върху българите се изсипват нечувани масови кланета, изнасилвания, мъчения, погроми, грабежи, палежи, изселвания, арести и заточения. Показателни са случаи като в Батак, където част схизматиците „свещеници“ първи побягват и оставят паството си в ръцете на разярения башибозук, докато в същото време в Брацигово останалия верен на Христа и на своя законен Патриарх, Православен свещеник Иван излиза пред турците с едно гърне розово масло подарък и им казва, че ако ще колят да започват с него – какво се случва знаете ли?! – по великата Божия промисъл войската пощадява града.

Обаче не такава е съдбата на изпадналия в ерес наш народ. Въпреки, че успешно на помощ му се притича Православна Русия, в хода на Освободителната война се случват обрати довели до нови масови зверства като Старозагорския геноцид. Но и с това не се свършва – докоснала се за малко до бленуваното освобождение и обединение, благодарение на по – голямата си Православна сестра, България веднага бива разкъсана и в не малка част отново хвърлена в робство от иначе многоуслужливия в борбата с Бога запад. Същия този запад, който обладан от демони зарази и нашия народ и в последствие ще го въвлече в братоубийствени войни с православните си съседи, завършили, въпреки чудесата

от героизъм, с нови масови кланета, загубени територии, преселници и национални катастрофи. Въпросния запад в чиито болни талмудически мозъци се зародиха богоборческите, сатанински философии на национал и интернационал социализма *(с неговото урудливо дете – глобализма)*, довели до милиони жертви, стотици хиляди от които наши сънародници (*говорим и за българите избити в бившите СССР и Югославия*).

След отпадането от Бога предателствата, партизанщината, разцепленията и братоубийствата стават като болест за нашия народ. Поколение след поколение проблемите се задълбочават, за да се стигне до комунизма и до пълното отричане от Бога на голяма част от нашето общество, заменило вярата в Спасителя с култ към вождове (*все едно сме някакви диваци*), забравило за Царството Небесно и тръгнало да преследва някакви неосъществими утопии на фантастични земни общества. Съвсем логично еретическата ни „църква“ признава комунистическата богоборческа власт и висшият й клир постепенно бива заменен от откровени антихристи, агенти на службите, които преднамерено въвличат паството и под анатемите наложени на болшевизма, новостилието и икуменизма. В резултат на това моралният срив продължава да се разраства, за да се достигне до съвременното отчайващо положение на една бавно умираща нация – А ВСИЧКО ЗАПОЧНА ОТ НАЦИОНАЛНИЯ ИДЕАЛ ЗА НЕЗАВИСИМОСТ. Това е измамата и гаврата осъществена от сатана и неговите жидомасонски слуги над нашия многострадален народ.

Ще припомним думите на преподобни Климент (Леонтиев)

перифразирайки ги за нашата родина: „**Църквата е вечна, но България не е вечна, и лишавайки се от Православието тя ще погине**“.

Поучавайки се от трагичната история на схизмата на племенността, **ПРЕВЪРНАЛА СЕ В ТРАГЕДИЯ ЗА НАШИЯ ПРАВОСЛАВЕН НАРОД**, когото великия свети Фотий Патриарх Константинополски назовал „славен паметник на своите трудове“, НЕКА ДА ПАЗИМ ИСТИНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ВЯРА, КОЯТО СМЕ ПРИЕЛИ ОТ РАЗПРОСТРАНИТЕЛЯ Й – ВСЕЛЕНСКАТА ПАТРИАРШИЯ.

В ДНЕШНО ВРЕМЕ ИСТИНСКАТА ВЯРА Е ТАМ, КЪДЕТО ИМА ИСТИНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ С АНАТЕМА НАД РЕЛИГИЯТА НА АНТИХРИСТА - ИКУМЕНИЗМА.

„Христос Господ е нарекъл Съборната Църква тази, която държи истинното и спасително изповедание на Вярата“

Св. Максим Изповедник

Ние от Православни будители вярваме, че Църквата Христова е запазена по думите на Христа **…”*ще съградя църквата Си, и портите адови няма да й надделеят*"…** (Мат. 16:18), защото има стотици т. нар. „непоменаващи“ монаси на Атон, много от които са в пълно уединение и не са се присъединили към никой лъже синод. Има и множество **катакомбни** общини и в Гърция и в Русия и на други места по света.

Например катакомбната църква в Русия възниква към 1922 г. Появата ѝ е свързана с кризисната ситуация, в която се намира православието вследствие на болшевишкия терор, обновленческото движение и **КОМПРОМИСНАТА ПОЗИЦИЯ НА СВЕТИЯ СИНОД И ЛИЧНО НА**

ПАТРИАРХА ТИХОН СПРЯМО КОМУНИСТИЧЕСКИЯ РЕЖИМ. Катакомбниците се наричат „Истинно православни християни“ и техни епископи са Макарий и Стефан. Те, както и други архиереи през годините, извършват множество хиротонии, като така **ЗАПАЗВАТ АПОСТОЛСКОТО НАСЛЕДСТВО**. Образуват се многобройни истински православни общини, особено в районите на Централна и Северна Русия. В последствие много миряни и клирици са избити или затворени по лагерите, други преминават към Московския сергиански патриархат или към РПЗЦ и приемат също съглашателската политика на патриарх Тихон и митрополит Сергий спрямо комунизма, **НО В РУСИЯ И ПО СВЕТА ОСТАВАТ МНОГО ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВНИ, КОИТО ОСЪЖДАТ ИКУМЕНИЗМА, НЕГОВИТЕ ЦЪРКВИ И ПОДРАЗДЕЛЕНИЯ, С ТЕХНИТЕ ФАЛШИВИ СВЕТЦИ. Те са проклели антихристовата религия и участващите в нея, не встъпват в общение с никой нечестив и не признават никой еретически "светец"**.

ТОВА Е ОБЩОТО МЕЖДУ ВСИЧКИ ТЯХ И НАС – ИСТИНСКАТА ПРАВОСЛАВНА И СПАСИТЕЛНА ВЯРА, СЪСТОЯЩА СЕ В ТВЪРДО ПАЗЕНЕ НА ИСТИНСКОТО ПРАВОСЛАВНО ИЗПОВЕДАНИЕ, СЛЕДВАНЕ ТОЧНО НА БОЖИЯ ЗАКОН, КАЗАНОТО ОТ СВЕТИЯ ДУХ В СВЕТОТО ПИСАНИЕ, ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА И РЕШЕНИЯТА НА СЪБОРИТЕ! СЪОТВЕТНО ОТДЕЛЯНЕ, ПРОКЛЕВАНЕ И ОГРАЖДАНЕ ОТ ВСЯКО САТАНИНСКО ДЕЛО, АНАТЕМОСВАНЕ НА ВСЯКА ЕРЕС, ЗЛОВЕРИЕ, БЕЗБОЖИЕ И БОГОХУЛСТВО, ДУХОВНО ОТСТРАНЯВАНЕ И НЕОБЩЕНИЕ С КОЙТО И ДА Е ЕРЕТИК, ЕЗИЧНИК, ИУДОМАСОН, НЕЧЕСТИВ ИЛИ ЗЛОВЕРЕН, ЯВЕН ИЛИ ПРИКРИТ ИКУМЕНИСТ!

„**Блаже́н муж, и́же не и́де на сове́т нечести́вых** и на

пути́ гре́шных не ста, и на седа́лищи губи́телей не се́де, но в зако́не Госпо́дни во́ля его́,..“

(***Блажен е оня човек, който не отива в събранието на нечестивци, в пътя на грешници не стои и в сборището на развратители не седи, а в закона на Господа е волята му,..***)

(Пс. 1:1,2)

ТОВА НИ ЗАПОВЯДВАТ И СВЕТИТЕ СЪБОРИ НА ЦЪРКВАТА:

„Изобщо заповядваме, единомишленици с православния и вселенски събор от клира **по никой начин да не се подчиняват на отстъпили или ОТСТЪПВАЩИ от православието епископи**.“ ***(3-то правило на III Вселенски събор)***

”... ония, които се отделят от общение със своя предстоятел поради някои ереси, осъдени от светите събори или от отците, т. е. когато той открито проповядва ерес и явно учи това в Църквата, такива не само не ще подлежат на каноническо наказание за това, че преди да има съборно решение са се отделили от такъв епископ, а, напротив, ще заслужат чест, която се пада на православни, понеже те не са осъдили епископи, а лъжеепископи и лъжеучители, и не са разсекли с разкол единството на Църквата, а, обратно, побързали са да освободят Църквата от разколи и разцепвания.”**(*15-то правило на Двукратния Константинополски събор*).**

ТОВА ДНЕС, В ТЕЗИ КРАЙНИ АНТИХРИСТОВИ ВРЕМЕНА, ТРЯБВА ДА НАПРАВИ ВСЕКИ ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВЕН ХРИСТИЯНИН – МИРЯНИН ИЛИ ДУХОВНИК!

ТОВА СА НИ ПОКАЗАЛИ СВЕТИТЕ ИЗПОВЕДНИЦИ НА

ВЯРАТА, КОИТО ВЪВ ВРЕМЕНА НА УСИЛВАНЕ НА ЕРЕСИТЕ, ПРИТЕСНЕНИЯ И ГОНЕНИЯ СА АНАТЕМОСВАЛИ НЕЧЕСТИВИТЕ, ОТКАЗВАЛИ СА КАТЕГОРИЧНО МОЛИТВИ, СЛУЖБИ И ПРИЧЕСТЯВАНЕ С ТЯХ, И СА СЕ ОТДЕЛЯЛИ: "Затова излезте из средата им и се отделете, казва Господ, и до нечисто се не допирайте, **и Аз ще ви приема**"; "и ще ви бъда Отец, а вие ще бъдете Мои синове и дъщери", казва Господ Вседържител“ (2 Кор. 6:17,18).

„И ТЪЙ, БРАТЯ, **СТОЙТЕ И ДРЪЖТЕ ПРЕДАНИЯТА**, КОИТО НАУЧИХТЕ БИЛО ЧРЕЗ НАШЕ СЛОВО, БИЛО ЧРЕЗ НАШЕ ПОСЛАНИЕ“ (*2 Сол. 2:13-15*). Амин.

Тук разглеждаме по–подробно къде и как се е съхранила вечната Църква: **КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО**

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

---

buditeli.info © 2017